

DÜMBÜLLÜ İSMAİL EFENDİ

SADİ YAVER ATAMAN

YAPI ve KREDİ BANKASI'nın BİR KÜLTÜR HİZMETİ

TEYPE ALINAN BİR TULÚAT OYUNU

(Dümbüllü İsmail Efendinin, 50 yıllık sanat ve sahne arkadaşı Tevfik İnce meslekten çekildikten sonra, beraber oynadıkları İskender Gülonar ile yaptıkları bir tulúat oyunu, aynen teybe alınmıştır.)

- Efendim bizim eski bir emektarımız vardır. Baba yadigârı Mahmut ağa. Mahmut ağada bu günlerde bazı unutkanlıklar, bazı noksanlıklar hasıl oldu. Meselâ, sabahleyin 20 dakika, yarım saat sonra gelirim diyor, çarşıya alış verişe gidiyor, sabahtan akşama kadar ortadan yok oluyor. Bu sabah yine zarurî ihtiyaçlarımızın temini için çarşıya gitti, akşam oldu Mahmut Ağa ortada yok. Acaba bu adam nerde kalmış olabilir.. Ha.. şimdi hatırladım, boğazına düşkündür, belki de geldi, mutfakta bir şeyler yiyor olabilir. Bir sesleneyim bakalım, Mahmut ağa gelmiş mi?
- Mahmut ağa?
- Efendim.
- Ben de sabırsızlıkla gözlerim yolda, seni bekleyip duruyorum. Nereerde kaldın canım?
- Nerde kalacağım beyefendi? Geç kalışımın sebebine gelince, elimi reçeteyi verdiniz, beni bu saatlere kadar sokak sokak dolaştırmaya ne hakkınız var?
- Şimdi hatırladım, bugün günlerden pazar olması hasebiyle nöbetçi eczaneleri aramak mecburiyetinde kaldım, onun için geç kaldım demek?
- Evet.. En nihayet kelli felli bir efendiye yolda tesadüf ettim. Afınıza mağruren bir istirhamım var dedim.
- Evet.
- Adam şöyle tepeden tırnağa beni süzdü.
- Demek adam, yukardan aşağı sana bir süzme yaptı?
- O bana süzme yaptı, ben de ona iki kilo salça yaptım.
- Anlatamadım Mahmut Ağa, yani adam nazar eyledi, seni yukardan aşağı bir yokladı?
- Yokladı ama zahmet etti, on para bulamadı.
- Tepeden tırnağa sana bir baktı demek istiyorum.

DÜMBÜLLÜ İSMAİL EFENDİ

- Baktı, yüreğimi de yaktı.
- Maksadını anlatabildin mi?
- Amma ve lâkin, affedersin efendi hazretleri, bu civarın acemi-siyim, zatınızdan bir istirahatda bulunacağım dedim, estağfurullah oğlum dedi.
- Güzel konuşmuşsun.
- Haa.. Bu muhitin acemisi olmak dolayısıyla, eczane arıyorum, dedim. Eczane buraya yarım saat ötede dedi, bak herkes şurda durak yerinde otobüs bekliyor. Sen de orda durursun, belediye şehir otobüsü gelir, biner, eczaneye gider, ilâçlarını yaptırırın. Eczanenin önünde bir durak yeri vardır, orda otobüs durur, dedi.
- Güzel.. Peki durak yerine geldin, sonra ne oldu?
- Durak yerine geldim, aman Allah mahşer gibi kalabalık.
- Demek ki iğne atsan yere düşmüyor?
- İğne atsan yere düşmüyor, bir kadının koluna saplanmış, kadın avazı çıktığı kadar bağıyor.
- Anlatamadım Mahmut ağa, yani kalabalıkta herkes birbirini yiyor?
- Herkes birbirini yiyor, merak ettim sordum: «Neye birbirinizi yiyorsunuz?»
- Çarşıkapı'da fırınlar ekmek çıkarmadı, ondan dediler.
- Bu gibi kalabalıkta herkes ne yapıyor? sıraya giriyor, kuyruk oluyor.
- Evet kuyruk oluyor.
- Sen de sıraya gir, kuyruğa yapış.
- Kuyruğa yapıştım, yağmur yağdı çekmişim.
- Anlatamadım, sıranı takibet, otobüs geldiği zaman atla.
- Atladım derken, orada bir çukura düşmüşüm.
- Canım öyle değil, otobüse atla dedim.
- Otobüse atladım, atladım ama mahşer gibi kalabalık içerisi, içime sıkıntı girdi.
- Demek ki otobüsün içi hamam?

DÜMBÜLLÜ İSMAİL EFENDİ

- Hamam, keseyi sabunu al, keselen yıkan güzelce.
- Yani otobüsün içinde bunaltıcı hava var?
- Bunaltıcı bir hava var, birisi suratıma baktı: «Efendi baba, nefes alamıyorsun galiba» dedi. Ben de: «Alamıyorum» dedim. «Ben de alamıyorum» dedi. «Eh madem ki sen de nefes alamıyorsun, şöyle yanıma gel, ikimiz de son nefesimizi alalım, kurtulalım» dedim.
- Allah esirgesin Mahmut Ağa, Allah seni başımızdan eksik etmesin. Peki sonra ne yaptın?
- Sonra efendim, biletçi geldi. Ön sırayı mektepliler işgal etmişler.
- Evet?
- Bilet diyor biletçi. Kimisi paso diyor, kimisi şebekeyim diyor.
- Ee, onlar talebedir tabî.
- Onlardan sonra biletçi bana da bilet dedi. Gençlerden öğrendim ya, ben de şebekeyim dedim.
- Ne yaptın Mahmut ağa, olmaaz... olmaaaz... Çevir çevir...
- Neyi çevireyim?
- Lâfı canım.. Lâfı çevir.
- Çevireyim dedim, çevireyim ama, sonra düşündüm, elektrik şirketine geçen seneden doksan lira borcum var, o aklıma geldi.
- Peki sonra ne dedin?
- Evirdim çevirdim, uzatmayalım Hırsız şebekesiyim dedim.
- Ne yaptın Mahmut ağa? Beni rezil ettin, kepaze ettin, kimsenin yüzüne bakamıyacak duruma düşürdün. Otobüste sen böyle konuştuğun esnada, seni görüp tanıyanlar, dolayısıyla beni de tanıyorlar demektir. Eee.. peki söyle bakalım, benim otobüsteki namusum nereye gidiyor?
- Sen meraklanma beyim, biletçiye sordum: «Bizim İskender beyin namusu vardı, nereye gidiyor?» dedim; «Bu son arabadır garaja kadar gidiyor,» dedi.
- Benim namusumun garajda ne işi var be adam?
- Belki de tamire muhtaçtır beyim, bana ne soruyorsun?

- Şaka bir tarafa, in otobüsten aşağıya, bul eczaneyi, al ilâçları, dön de gel.
- İlâçları aldım geldim beyefendi. Bir şeyiniz yokmuş, birkaç güne kalmaz Karacaahmed'i boylar dediler.
- Ne dedin.. Ne dedin? Ağzını poyraza aç Mahmut Ağa.
- Hava lodos beyim.
- Her ne ise demek hastalığım mühimmiş desene?
- Yok beyim, bir şeyiniz yokmuş, Allah uzun ömür versin, ufak bir bronşitten ibaretmiş.
- Teşekkür ederim, ilâçları nereye bıraktın?
- Odaya bıraktım, ortalık kararmıştı, yatma zamanınız olduğu için odanıza bıraktım.
- Kaç türlü ilâç var?
- Beş türlü ilâç var beyefendi.
- Neymiş o ilâçlar?
- Bir şurup, bir toz, bir güllâç, bir de melhem, bir de hap.
- Nasıl kullanacakmışım bu ilâçları?
- Şurubu yemeklerden sonra bir tatlı kaşığı alacaksınız.
- Peki tozu?
- Toz sizin için değil.
- Ya kimin için?
- Haşarat için, odanız tahtakurusu dolu ya, onun için.
- Ne demek odayı temizlemedin mi?
- Temizledim beyefendi, ben temizliyorum, tahtakurusu doğuruyor.
- Nasıl doğurur Mahmut ağa, düşür düşür...
- Düşüremem beyefendi.
- Neden düşüremezsün canım?
- Düşüremem, kafası yarıılır, sonra başıma iş açar, vay sen benim kafamı yardım diye, toplanır benim odama üşüşürler.
- Öyle değil Mahmut Ağa, doğurtma, düşürttür demek istedim.

DÜMBÜLLÜ İSMAİL EFENDİ

- Yapmam beyefendi, sonra beni çocuk düşürttürüyor diye hapise atarlar.
- Sen hep benim söylediklerimi yanlış anlıyorsun canım. Her neyse, peki ya güllâç?
- Güllâcı da ramazanda yiyeceğiz.
- Hay Allah lâyığını versin Mahmut ağa. Peki şimdi yat, epeyi geç oldu.
- Allah rahatlık versin beyefendi.. (Giderken döner).. Az daha unuttuyordum beyefendi. O bizim aşçı yamağı Mustafadan şikâyetim var. Emir buyurdunuz, bir odada üç kişi yatıyoruz. Aşçı yamağı Mustafa bir, Kâhyanız Osman efendi iki, bir de bendeniz üç.
- Luzum oldu üçünüz bir odada yatınız dedim.
- O aşçı yamağı Mustafa denilen adam, müddeti hayatında yatağa girip yatmış bir kimse değil.
- Ee!.. Nasıl yatıyor?
- Herif geçen gece, yatağa giriyorum diye, acele ile yastık kılıfından içeri girdi beyim.
- Bu ne biçim yatış böyle?
- Dedim ya beyim, müddeti hayatında yatakta yatmış adam değil. Sonra efendim, herifin yediği yemeğin haddi hesabı yok.
- Ne yiyor meselâ?
- Aman neler yemiyor beyim. Akşamları o bir sucuk yiyor.
- Canım akşam yatarken hazmı batî yenir mi?
- Yiyor beyim, ondan da yiyor.
- Canım hazmı batî yenir mi Mahmut ağa?
- Siz söylediniz beyim.
- Canım hazmı bâti, midede kolay kolay erimeyen yemek demek.
- Haa! evet. Pastırmalı yumurta...
- (Lâfını keserek. Büyük bir iştahla) pastırmalı yumurta mı dedin?
- (Efendisini taklit ederek) pastırmalı yumurta mı dedin?
- Ee! başka ne yiyor?
- Onun arkasından soğanı, biberi, domatesi bol kuru fasulye yiyor.

DÜMBÜLLÜ İSMAİL EFENDİ

- Canım bunların hepsi de gaz yapan şeyler.
- Öyle beyim, geçen gün ocağa lâzım oldu, bizim aşçı yamağından ödünç istedim.
- Canım öyle değil. Midede gurultu yapar.
- Gurultu yapıyor. Öyle bir gurultu ki beyefendi, bizim komşu Fatma Hanım duymuş: «Ne o geçen akşam sizin evde kavga mı vardı» diye sordu?
- Ne kavgası canım?
- Pastırmalı yumurta ile kuru fasulye, bizim aşçı yamağı Mustafa'nın karnında muharebeye tutuşuyor dedim.
- Peki peki, daha ne yiyor?
- Arkasından kaysı hoşafı, erik pestili yalıyor.
- Evet?
- Ben de özenmişim beyim, geçen akşam rüyamda o erik pestili var ya? Yalıyorum, yaladıkça yalıyorum. Bir parça koparıp size de saklayayım dedim.
- Ee. Sakladın mı bâri?
- Efendim, gözümü açtım baktım, ben erik pestili yalamıyorum.
- Ya ne yalıyorsun?
- O aşçı yamağıyan beraber yatıyoruz ya beyim, herif gerildikçe gerilmiş, gerildikçe gerilmiş, getirmiş tabanını tam ağzımın ortasına dayamış, ben de erik pestili yalıyorum diye, herifin tabanını yalıyormuşum.
- Hay Allah müstahakını versin. Peki bu evde ateş var, su da var, niçin yıkanmıyor?
- Sordum kendisine beyim, niçin yıkanmıyorsun, niçin temizlenmiyorsun dedim, yakında yıkandım dedi.
- Ne zaman yıkanmış?
- Doğduğu zaman ebe yıkamış, öldüğü zaman bir de imam yıkar, hesabı tamam sen de kurtulursun, ben de kurtulurum beyefendi.
- Mahmut ağa, benim anladığıma göre, sen bizim aşçı yamağı Mustafayı çekemiyorsun?
- Çekemiyorum beyim.

DÜMBÜLLÜ İSMAİL EFENDİ

— Neden?

— Yüz okkadan fazla geliyor beyim, nasıl çekeyim?

— Yâni onunla iyi geçinemiyorsun demek istiyorum.

— Ben karınca ile bile iyi geçinirim.

— Ben de biliyorum Mahmut ağa

.....

(Bu oyunun yemek faslına ait değişik bir kısmı)

— Peki akşamları hazmı batî yediğinden bahsettin, anlat bana neler yiyor?

— Beyefendi, bu sıcak havada neler yemiyor ki, pastırmalı yumurta.

— Ne dedin (lâfı geveleyerek) Pastırmalı yumurta mı dedin?

— Efendim?

— (Aynı şekilde çabuk ve lâfı karıştırarak) Pastırmalı yumurta mı dedin?

— Yani doktorun menettiği ağır yemek yememesi lâzım?

— Arkasından soğanı, domatesi, biberi bol fasulye piyazı.

— Mahmut ağa, bir defa fasulye oturur.

— Fasulya oturuyor, mercimek piyasaya çıkıyor.

— Anlatamadım canım, fasulye gaz yapar?

— Fasulye gaz yapar, nohut adama mazot yaktırır.

— Peki, daha başka ne yiyor?

— Ondan sonra bir sahan da etli pıllav yiyor.

— Şimdi anladım, demek ki bizim aşçı yamağı Mustafa akşamları beton yapıyor.

— Akşamları beton yapıyor, sabaha karşı da çimento döküyor.

— Daha başka bir şey yiyor mu?

— Ondan sonra efendim, bir canak da ayran içiyor, ayran da sıkıştırıyor, ondan sonra kesik kesik nefes: Tırrr tırrr tırrr...

— Ee sonra?

— Ulan ne oluyorsun? diyorum.

DÜMBÜLLÜ İSMAİL EFENDİ

- Evet?
- Eskişehir'e yıldırım telgrafi çekiyorum diyor, kaparo gelsin diye.
- Peki anlaşıldı Mahmut ağa. Ben onların hepsinin kulağını çekerim ve lâzım gelen tavsiyelerde bulunurum, bundan sonra sana hürmette kusur etmesinler.
- Sağol, Allah ömür versin, Allah tuttuğunu altun etsin.
- Amiin..
- Allah yuvanı yıkmasın.
- Amiiin..
- Allah ne muradın varsa versin.
- Amiiin..
- Allah belânı versin..
- Bu ne biçim temenni Mahmut ağa, az kalsın buna da âmin diyordum.
- Allah Mevlânakapıda ev versin, oralarda otur.
- Bu da iyi bir dua değil ya neyse, teşekkür ederim Mahmut ağa, demek istediğim bu evde en büyük sensin, eh.. Sana kendimden bahsetmek isterim, elinde doğmadımsa bile büyüdüm.
- Şüphe yok beyim.
- Benim için baba yarısısın.
- Sen de benim için eşek arısısın.
- O da ne demek canım?
- Şaka söylüyorum beyefendi.
- Seni baba gibi severim.
- Eh.. Bunları anan öldükten sonra söylüyorsun.
- Rahmetli anamı bana hatırlattın, ne muhterem kadındı değil mi?
- Nurlar içinde yatsın.
- Hatırla bak, herşeyden evvel, rahmetli anacığımın eli açıktı.
- Eli açıktı. Cuma günleri cami kapısında dilenirdi.
- Kendine gel.. Kendine.. Rahmetli anacığım fakirin fukaranın yardımına koşardı.

DÜMBÜLLÜ İSMAİL EFENDİ

- Koşardı, hayır hasenât sahibi bir kadındı.
- Herkesin iyiliğini ön görürdü.
- Ön görürdü.
- Rahmetli anacığım sokağa çıktığı zaman parmakla gösterilirdi.
- Parmakla gösterilirdi.
- Niçin gösterilirdi?
- Çarşı hırsızı Huriye gidiyor diye.
- Bırak da rahmetli anacığım kabrinde rahat uysun.
- Uysun.. Üşümesin diye bir battaniye, bir de yorgan gönderelim.
- Biliyorum, sağlığında sen de onu çok severdin.
- Sevmez miyim beyefendi, benim âmiri mutlakım, velinimetimdi.
- Yâ... Mahmut ağa, şimdi demek anacığım kara topraklarda yatıyor.
- Yatıyor beyefendi.
- Ah... nasıl yatıyor Mahmut ağa, nasıl yatıyor?
- Basbayâ, nasıl koydularsa öyle yatıyor.
- Canım öyle değil, kuştüyü döşeklerde yatarken şimdi nasıl oldu da kara topraklarda yatıyor? Demek istiyorum.
- Herkesin başına gelecek beyefendi Allah size ömür versin.
- Ah.. Mahmut ağa ah.. Anacığım aklıma geldikçe şurama bir ateş tir düşüyor.
- Aman beyefendi, etfaiyeye haber verelim.
- Ne etfaiyesi be adam?
- Şurama ateş düştü demediniz mi?
- Canım öyle değil, yüreğim yanıyor... Ah anacığım vah anacığım...
(**Yas eder gibi yüksek sesle ağlamaya başlar**).
- Ağlama beyefendi şimdi beni de ağlatacaksın. (**O da aynı şekilde ağlamaya başlar, ikisi de garip sesler çıkararak —ulur gibi— bir süre ağlaşırlar. Mahmut ağa, küçük beyin elinden tutar, kör ve topal bir dilenci gibi avuç açarak dilenme taklidi yapar**). — Fakirlere bir sadaka.. Fakirlere bir sadaka..
- Canım öyle ne yapıyorsun? Mahmut ağa.

DÜMBÜLLÜ İSMAİL EFENDİ

- Yeni Camide dilenmeye çıkmadık mı beyefendi?
- Ne dilenmesi canım, anacığım aklıma geldi de ağlıyorum.
- Allah rahmet eylesin.
- Eeeh.. Mahmut ağa, bu günlerde benimle hiç meşgul olmuyorsun?
- Fırsatını bulamıyorum beyefendi.
- Bilmiyorsun, benim başımda ateş yanıyor.
- Haa.. Tevekkeli değil, bir sıcaklık geliyor diyorum.
- Üzüntülerim var, dertlerim var. Geçen gün arkadaşlarla beraber avlanmaya gitmiştik ya?
- Evet.
- Bir pınarın başına geldik, bir de baktım cici köylü kızları toplanmışlar, hem türküler söylüyorlar, hem de ellerindeki testileri pınardan dolduruyorlar. İçlerinden birisine gözüm takıldı Mahmut ağa, görür görmez âdeta çarpıldım.
- Tersin dönmüştür. **(Okuyup üfler gibi yapar).**
- Anlatamıyorum Mahmut ağa, vuruldum vuruldum.
- Nerenden vuruldun?
- Kalbimden vuruldum, düşün bir kere, birbirimize bakıştık utandı, ben ona baktım, süzme yaptım.
- O da sana bakıp mutlaka tortu koyvermiştir.
- Başını önüne eğdi. «Hanımefendi, küçük hanım dedim, elinizden bir maşrapa su içebilir miyim?» «Memnuniyetle» dedi, doldurdu ve verdi. Gözlerim gözlerinde içtim, kanamadım. Tekrar istedim doldurdu verdi. İçtim doyamadım. Tekrar istedim, bu sefer testiyle verdi içtim, yine kanamadım Mahmut ağa.
- Eh. Çeşmenin yalağını bari vereydi, o zaman doyardın.
- Neye karar verdim biliyor musun Mahmut ağa?
- Neye karar verdin?
- Birden sevdalanmışım. Hayatta bir hanıma bir bey, bir beye de bir hanım lâzım olduğuna göre, benim de artık evlenme çağı geldi.
- Sorma beyim, benim de Zeynep adında bir sevgilim var, ona da ben tutuldum.

DÜMBÜLLÜ İSMAİL EFENDİ

- Bak bak bak... Demek ki, gözümde kaçmamış düşündüğüm doğruymuş.
- Beyefendi, Allah sanki onu benim için yaratmış, kurban olayım! öyle bir Zeynep ki, güzellik misâli, üstünden güzellik akıyor.
- Nasıl akıyor?
- Bir huni uydurmuşlar, bir de boru, durmadan akıyor. Yani çok güzel bir kız demek istiyorum.
- Evet?
- Ah beyefendi, bir gözü var, hele bir gözü var. Bir gözü yok, böyle bakıyor insana.
- Anlayamadım?
- Yani bir gözü çakır, bir gözü elâ..
- Yani demek istiyorsun ki, gözleri adetâ bâdem?
- Gözleri bâdem, kaşları Bağdat hurması, burnu Mustabey armudu, dudakları Yarımcanın kirazı.
- Evet, sonra?
- Çenesi Çengelköy ayvası.
- Evet?
- Surat surat değil.
- Ya nedir?
- Manav Hasan dükkân açmış.
- Sen şuna desene ki, kız o kadar güzel, âdeta ayın ondördü?
- Kız ayın ondördü, ben de karşısında Kasımın yirmi dördü.
- Yani demek istiyorum ki, kız âdeta saksı güzeli?
- Saksıgüzeli, birisi menekşe, ablası ısırgan, ben kendime baktım Ballıbaba Süleyman.
- Peki seninle ne yapalım biliyor musun?
- Ne yapalım?
- İkisine birden tâlip olalım, seninle çifte düğün yapalım.
- İnşallah beyim, Allah razı olsun.
- İkimiz beraber evlenelim. Senin de başını bağlayacağım.

DÜMBÜLLÜ İSMAİL EFENDİ

- Bağla beyim benim kudurma zamanım.
- Canım evlendireceğim seni de.
- Ben evlenemem beyim.
- Olmaz, mızıkçılık yok, evleneceksin.
- Evlenemem beyim, mahzurum var.
- Söyle bakalım ne mahzurun var?
- Bağıрма beyim kimse duymasın, sonra fiyasko olurum.
- **(Sesini yavaşlatarak)**. Söyle bakalım ne mahzurun var?
- Biraz daha yavaş.
- **(Sesini daha da yavaşlatarak)**. Söyle ne mahzurun var?
- **(Sesini yavaşlatarak)**. Az daha yavaş.
- **(Daha da yavaş)**. Söyle ne mahzurun var.?
- Ne bağıırıyorsun beyim, nerdeyse kulaklarım sağır olacak.
- **(Son derece yavaş, fısıltı halinde)**. Söyle ne mahzurun var.
- Bağıırmadan konuş beyim elbette bir mahzurum var.
- **(Bağıııarak)**. Ne mahzurun var, söyle, şimdi çatlayacağım.. Söyle..
- Ben daha sünnet olmadım beyim.
- Şimdiye kadar bunu niçin anlatmadın bana. O halde senin hem sünnet düğününü, hem de ikimizin birden düğünümüzü bir arada yapmayı vadediyorum.
- Sahi mi?
- Sahi ya... O halde hazır olalım, eşimize, dostumuza, ahbablarımıza, akrabayı taallûkatımıza davetiyeler gönderelim, efendim pehlivanlara haber salalım, çengileri, davulcuları zurnacıları, köçekleri, toplayalım. Kuzular kesilsin, kazanlar kaynasın.
- Kazanlar fazla kaynasın.
- Neden?
- Ertesi günü çamaşır falan olur.
- Yok canım tantanalı bir düğün yapalım.
- Kesenin ağzını açtın, pehlivanlar dedin, davullar, zurnalar, köçekler, ne kadar davetli var?

DÜMBÜLLÜ İSMAİL EFENDİ

- Aşağı yukarı eh şöyle böyle bir bin binbeş yüz kişi kadar gelir.
- Hiç ehemmiyeti yok beyim, 2000 kişi gelsin diyelim, ne kadar koyun alacaksın?
- Aşağı yukarı yirmi koyun keseriz.
- İkibin kişiye?
- Evet, çok mu?
- İyi, ikibin kişiye yirmi koyun. Koyunun yanına pilav da ister, kaç çuval pirinç alacaksın?
- Vasati on onbeş çuval.
- Bir de yağ ister.
- Evet, ne kadar yağ lâzım dersin?
- Eh.. İkiyüzelli gram.
- Olur mu canım?
- Neden olmasın beyim. Kokusu yeter de artar bile.
- O da ne demek?
- Öyle ya beyim. İkibin kişiye 20 koyun. On çuval pirinç olursa, bu kadar yağ çok bile.
- Canım yeteri kadar koyun, pirinç, yağ hepsini bol bol alırız.
- Oldu beyim. Bütün ihvanları, burada bulunan bütün velinimet seyircilerimizi de düğünümüze davet ederiz.. Oyunumuz burda bitti, hepiniz sağolun..

Düzenleme : 25Temmuz